

Forfatter: Tesdorpf, Adolph Valdemar

Titel: BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-02-07)

Citation: Tesdorpf, Adolph Valdemar: "BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-02-07)", i *Breve fra en Reise i Vinteren 1886*, Nykjøbing p. F., s. 8. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005326656-000-shoot-L0053266560000004.pdf> (tilgået 14. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra en Reise i Vinteren 1886

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hotel d'Orient, Rome, d. 7/2 86.

Min elskede Fader!

Lidt efter at jeg havde afsendt mit sidste Brev til Ourupgaard modtog jeg dit kjære Brev, som heldigvis kun indeholdt gode Efterretninger. Jeg kan saa godt forstaa, det kniber i disse Aar, da Fabriken er bygget, altid, og navnlig altid til rette Tid, at bestride alle de store Udgifter. At sælge Sukkeret til de nuværende Priser er ganske vist ikke lysteligt. Jeg saa i Aviserne, at Du ved nationaløkonomisk Mode maatteorfægte dine Anskuelser alene; naar Danmark slog sig sammen om en Toldlov med Sverrig og Norge, var det vel det Bedste, men paa den anden Side finder jeg det latterligt at fremkomme med et slikt Forslag under den nuværende politiske Strid.

Men det er vel bedst, at jeg vender tilbage til mine Reiseoplevelser, thi det er, i ethvert Tilfælde for mit Vedkommende, det vigtigste at skrive om for Øieblikket. Jeg befinder mig efterhaanden meget vel her i Rom; i Førstningen blev jeg meget træt henad Aften, dels var det vel Mangel paa Øvelse i at gaa paa Museer, dels den forandrede Luft og Levemaade, som generede mig. Vi spise ikke her paa Hotellet. The om Morgenen med Honning til og senere Frokost spise vi for det meste i en nærliggende Kneipe, hvor de fleste Danske mødes. Værten holder »Dagbladet«. Kaffen er udrikkelig og Smørret uspiseligt hernede, i ethvert Tilfælde paa de mindre Restaurationer. Til Middag spise vi i en udmærket Restauration paa Piazza Colonna. Det er italiensk Køkken; vi faa 5 Retter Mad, Ost og Dessert, desuden hver 1 Flaske meget drikkelig Rødvin, ialt for 4 Lire. Det er ligefrem utrolig billigt; overhovedet tror jeg ikke man lever noget Steds saa billigt i Europa som i Rom. Deres Tobak hernede er ganske forfærde-s. 9lig, saa jeg er glad over, at jeg ingen stor Feinschmecker er i den Retning. Af Danske omgaas vi meget faa; vi have hidtil kun levet sammen med en Enkefru Krieger med hendes Søn, som er paa Ellis Alder, og hendes Niece, Frk. Krieger. Alle tre, navnlig Moderen og Sønnen, meget elskværdige. Fruen er født Marcher; hun har været Enke siden hun var 21 Aar. Sønnen var oprindelig Søkadet, umaadelig flittig, overanstrengte sig med Læsning, maatte gaa fra og er senere bleven Landmand, som han desværre ikke har Spor af Lyst til. Kriegers ere idag reiste til Neapel for at møde Korvetten »Fyen«, hvis Officerer de kjende. I skandinavisk Forening kommer jeg ikke; Ellis siger, der er forfærdelig kjedeligt.

I Torsdags vare vi om Morgenen i Peterskirken; vi gik den nøie igjennem; da I jo allesammen kjende den, vil jeg ikke indlade mig paa nærmere Forklaring; af monumentale Ting finder jeg Canovas to Engle over de sidste Stuarters Grav smukkeste; dernæst besteg vi Kirken, hvilket ikke er noget lille Arbeide. Da Veiret var meget klart, havde vi en glimrende Udsigt over Bom, Campagnen, Bjergene og det toskanske Hav i Baggrunden. Det er egentlig først, naar man kommer op i Kirken og gaar rundt i de to Gange inde i Kuppelen, at man faar et rigtigt Begreb om, hvilken kolossal Bygning det er.

Efter at have spist Frokost i en nærliggende Kneipe gik vi tilbage og saa en Del af Vatikanets Skulptursamling. Jeg saa der en Mængde deilige Statuer, som jeg ofte havde hørt omtale og som det morede mig at se i original Skikkelse. Mange af Salene ere meget pragtfulde og belagte med deilige Mosaikgulve. Fra Vatikanet kjørte vi til Corso og gjorde nogle smaa Indkjøb; blandt andet anskaffede vi os ogsaa nogle Mavebælter, hvilket var bleven os stærkt tilraadet. Jeg haaber ikke at faa Brug for dem, men det er jo rart at have dem ved Haanden. Ved at se Corsoen blev jeg umaadelig skuffet; det er en smal, stinkende Gade med ret kjønne Boutiker; men det er ogsaa alt; jeg havde troet, det var noget lignende som »Unter den Linden«.

I Fredags kjørte vi om Formiddagen ud til den langt borte liggende St. Paolo Kirke, som er noget af det smukkeste og kostbareste jeg har set. Der er en Rigdom af Marmor-, Granit- og Alabast-Søiler, som er utrolig; hele Gulvet er belagt med de deiligste Marmorplader. Kirken er fuldstændig ny; den gamle brændte 1823. Sagnet fortæller, at Paulus blev henrettet her. Den blev indviet færdig af Pius IX. 1854. Langs med Loftet er der Portraiter af alle Paverne og i Vinduerne ualmindelig smukke Glasmalerier. Dersom jeg fik Lov til at tage enten Peters- eller Paulus-Kirken med til Danmark i min Buxelomme, véd jeg næsten ikke, hvilken jeg tog.

s. 10Herfra begav vi os hen til et rigtig italiensk Trattori, »Vapore«, for at spise Frokost. I Førstningen tør man næsten ikke gaa derind, saa forfærdelig ser Indgangen ud. Man kommer igjennem en stor Forhal, hvor den laveste Klasse af Befolkningen sidder og spiser sin Mad, ind i et lille særskilt Rum; man tager der Plads paa meget primitive Bænke. Beværtningen bestaar i Macaroni, Landvin og Ost, som smagte brillant. Det var meget morsomt at se Italienerne spise denne Nationalret, thi det er et helt Kunststykke.

Derfra gik vi hen og saa Cloaca maxima, der er meget interessant. Disse Cloaker, som benyttes endnu, stamme fra Roms aller ældste Tid og blev eanlagte for at udtørre Forum; det var vel nærmest en Slags Draining. Saa saa vi de mamertinske Fængsler. Der er forholdsvis lidt at se. Jogurtha døde der og Peter sad fangen dernede før han blev henrettet. Der vises en Kilde, hvor Peter skal have døbt Vogterne; men saavidt jeg kunde se, var det ingen Kilde, derimod kun en Spand Vand; men det gjør jo ikke noget, Katholikerne tror det alligevel. Derfra steg vi ned til Forum, som ligger lige ved, og saa de derværende interessante Levninger. Endelig besteg vi Colosseum, hvorfra man har en deilig Udsigt. Paa Hjemveien gik vi ind i Kirken S. Pietro in Vincoli og saa Michel Angelos berømte Statue Moses.

Igaar vare vi i Albano hele. Dagen. Veiret var klart, men lidt køligt, forst saa vi Albano Søen og efter Frokost Nemi Søen; vi kjørte med Jernbanen derud. Det var en udmærket Tour; det er ligefrem forfriskende at komme ud i saadan en deilig Egn. Albaneserne ere jo bekendte for deres Skjønhed; jeg saa ogsaa flere meget smukke Ansigter, hvilket morede mig, thi jeg kan ellers ikke sige, jeg finder Italienerne saa deilige som begeistrede Reisende ville gjøre dem. Dog, jeg vil slutte; vi skulle hen og spise til Middag og bagelter i et Ballet-Theater; desuden er her saa koldt i Værelset, at mine Hænder ere ganske blaa; jeg har to Frakker paa og et Reisetæppe om Benene; idag er det hundekoldt. Jeg skriver endnu et Par Ord inden jeg reiser til Neapel. Levvel, min elskede Papa; hils Damerne og modtag selv en hjertelig Hilsen fra din Dig

elskende Søn

Adolph.